

V R T E C.

Časopis s podobami za slovensko mladino.

:: S prilogo „Angelček“. ::

Štev. 4.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1909.

Leto 39.

SVETEMU JURIJU.

Oj sveti Juri, meč nabrusi,
na boj pogumno se odpravi!
S hudobno starke se poskusi,
ki se ošabno v bran ti stavi.

Ti imaš iskrega konjiča,
da v skokih bliskovih te nese
do starke, ki nas ljuto biča
in se od hude jeze tresi.

Ob strani se ti meč leskeče,
železen te oklep varuje —
Ah, meč tvoj starke vso razseče,
ki zlobno se ti posmehuje.

Res, meč izdere sveti Juri,
in starkin plašč razbije v cape,
potem pa še za njo zakuri,
da starki kar izmanjka sape.

Premagana odhaja zima
in solz nataka polne jarke.
Raztrgano vso haljo ima —
to konec je ošabne starke.

A sveti Juri brzo, čilo
čez polje jaha in gorice,
pa zbujja v logih petje milo,
pa sipa po bregih cvetice.

Mokriški.

PRVE ROŽE.

Na zeleno polje
posijali
dobre volje
solnčni žarki so,
pa prizvali
prve rože
so iz tal.

Pa prišli so dečki,
prišle deklice,
in potrgali
prve rožice
in jih v vence spleli
in pomladne pesmi
radostno so peli.

Jaz pa nisem trgal rož,
nisem vencev plel,
nisem pesmi pel,
le solzó otrnil
jaz sem si z očmi:
prišla je pomlad,
a mladosti moje ni;
prišel le spomin,
a radosti moje ni!

Bogumič Gorenjko.

